

Sygn. akt II Cz 66/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Jankowska Kocon

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2014 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku

wierzyciela **P. S.**

z udziałem

dłużnika **M. M.**

o **egzekucję świadczenia pieniężnego**

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Tucholi z dnia 19 listopada 2013 r., wydane w sprawie o sygn. akt VI Co 1089/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 66/14

UZASADNIENIE

Dłużnik M. M. wniósł o obniżenie opłaty stosunkowej ustalonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świeciu M. D. postanowieniem z dnia 2 lipca 2013 r. w sprawie Km 38/13 z kwoty 365,08 zł na kwotę 0 zł. Jednocześnie wskazał, że zadłużenie zostało spłacone wierzycielowi bez udziału Komornika.

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Świeciu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Tucholi w sprawie o sygn. akt VI Co 1089/13 oddalił wniosek.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że w rozpoznawanej sprawie nie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, który umożliwiałby obniżenie opłaty. Komornik wykonywał czynności zgodnie z wnioskiem wierzyciela i w ramach obowiązujących przepisów. Również sytuacja finansowa dłużnika, który utrzymuje rodzinę z dochodów gospodarstwa rolnego, nie przemawia za uwzględnieniem jego wniosku.

Zażalenie na postanowienie złożył dłużnik wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Sąd Rejonowy trafnie uznał, że w sprawie egzekucyjnej prowadzonej pod sygnaturą akt Km 38/13, nie było podstaw do obniżenia opłaty egzekucyjnej ustalonej przez Komornika Sądowego postanowieniem z dnia 2 lipca 2013 r., a koszty egzekucyjne ustalone zostały w sposób prawidłowy, tj. zgodny z art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz. U. z 2011 r., Nr 231, poz. 1376, dalej: ustawa) w brzmieniu na dzień wydania postanowienia.

Na wniosek dłużnika lub wierzyciela, sąd może obniżyć wysokość opłaty stosunkowej biorąc pod uwagę w szczególności nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów (art. 49 ust. 7 i 10 ustawy). Analiza przebiegu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 38/13 prowadzi do wniosku, że nakład pracy Komornika w rozpoznawanej sprawie był standardowy, dostosowany do okoliczności i etapu postępowania. Komornik, będąc związany wnioskiem wierzyciela o wszczęcie egzekucji, podjął szereg czynności zmierzających do odzyskania należności, które Sąd Rejonowy opisał w uzasadnieniu swego postanowienia, i z tego tytułu Komornik był uprawniony do pobrania opłaty. Opłata została ustalona w minimalnej wysokości przewidzianej w art. 49 ust. 2 ustawy w chwili wydania postanowienia z dnia 2 lipca 2013 r., tj. 5% wartości świadczenia objętego wnioskiem wierzyciela o umorzenie postępowania egzekucyjnego, lecz nie niższej niż 1/10 wysokości przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Zgodnie z art. 49 ust. 10 ustawy przy ocenie zasadności wniosku o obniżenie opłaty stosunkowej sąd może wziąć pod uwagę, niezależnie od nakładu pracy komornika, również sytuację majątkową wnioskodawcy. Przedłożone przez dłużnika w toku postępowania dokumenty nie pozwalają na przyjęcie, że jego sytuacja finansowa uzasadnia obniżenie stosunkowo niewielkiej opłaty. Dłużnik co prawda pozbawiony jest wolności, jednakże gospodarstwo rolne, którym zajmuje się jego żona przynosi stały dochód w kwocie ok. 4.000 zł miesięcznie. Kwota ta pozwala, w ocenie Sądu Okręgowego, na utrzymanie rodziny i uiszczenie opłaty w kwocie 365,08 zł.

W związku z brakiem podstaw do obniżenia opłaty egzekucyjnej, rozstrzygnięcie Sądu I instancji należało uznać za prawidłowe.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.